

divjimi, nezvestimi, od Turkov podpihnjenimi prebivalci Bosne prav krepko, slavno. 19. den avgusta udala se je Bosna z glavnim mestom Serajevo. (Dalje prih.)

Gospodarske stvari.

Slaba perjadščina.

Dnes povemo nekaj, kar gre bolj na naše gospodinje, kakor pa na gospodarje, toda tudi tem bode prav, če si reši kje kedaj gospodinja kako pišče, ko je že za-nj nevarno, da ne pogine. Izgodi se namreč rado, da pogine mlado pišče pa se skorej ne zna, zakaj. Ni bilo ušivo, ni bilo grdo vreme pa tudi slabe krme ni imelo, vse eno pa je bilo na tem, da bi poginilo ali pa je v resnici poginilo, ker se mu ni pomoglo v pravem času.

Kaj mu je torej bilo? Prehitro, prehudo je rastle in zato je oslabeledo ter je, če se mu ni prišlo na pomoč, tudi poginilo. Izpozna pa se to na neprimerno dolgih perotnicah, take ima, da jih ne more na-se potegniti in jih torej vlačijo za seboj. V tem tako pišče vedno civka in gre na solnce, če je tudi pri kvoklji. Pri nekaterih začne ta bolezen rano, že v prvih štirinajstih dneh, pri drugih pa nekaj pozneje, v petem ali osmem tednu.

Ako si jih hoče gospodinja še rešiti, naj jih spravi v topel hlev brž, ko zapazi, da boleajo in naj jim daja kuhano meso in jajce, oboje drobno zasekano in v toliki meri, kolikor se jim ljubi le-te zmesi vzeti. Po tej hrani okrevaajo v malih dnevih in gredó lahko na tem poleg drugih na dvorišče. Prav pogosto se prikaže le-ta bolezen pri perjadi, ki ima močne kosti, največkrat pri petelinih. Ako se jim pa postreže, kakor smo rekli, bodo kmalu zdravi in ne samo to, še le lepo vzrastó in so take živali rade prav velike.

Posebno rada je ta bolezen pri anglijskih pritlikovcih (piščetih) in pa pri puranih. Pri prvih izgodéva se to, ker dobodo prav hitro perje, pri drugih, puranih, pa zato, ker gre veliko v njih kosti in v cel, precej težek život. Pri purčutih je dobro, če se izpusté izpod kapja samo v suhem vremenu in si potlej iščejo sama svoj živež.

Tudi pri racah nahaja se enaka bolezen, za-nje pa si nabereš polžev, kolikor ti jih je moč dobiti. Nje je treba pa zmučkati s kraja, pozneje pa se dajo tudi kar celi mladim račutom. Raca je sploh požrešna stvar in tudi mlada že kaže to svojo lastnost; sila veliko ti požre polžev in v pičlih dveh urah jih je tudi že do cela povžila.

Keber, kurja hrana.

Keber ali hrošč obiskuje nas redno, vsako četrto leto se prikaže a brez njega nismo no-

beno leto. Da dela veliko škodo sam, pa še posebno tudi njegova bubika, to je znano in smo že tudi mi večkrat o tem govorili. Dobro, če ne zastoj!

Dnes pa naj pokažem na njegovo korist in to pri kurah. Keber je namreč dobra kurja hrana. Navadna hrana sicer ni in ne more keber biti kuram, le-ta je in ostane zmerom še zrnje, semena in nekaj tudi zelenjad. Ali kuram, ki nesó jajca, treba je še druge hrane, take, ki ima v sebi beljakovine, taka pa se dohiva le iz živalskih snovi: iz mesa, krvi, črvov in — kebrov. Zadnji so za to, kakor navlašč in še po ceni. Treba je le par krajcarjev dati otrokom, da jih tresó iz drevja ter zberó pa nam jih prinesejo v jerbaščeku.

Nje potlej umorimo, ali že s tem, da jih polijemo s kropom ali pa, da jih pomučkamo. Na dvorišče, v gnojišče vreči to golazen je sicer dobro, toda bolje je, če jo posušimo. Izgodi se to lahko na solnci ali bolje v peči. Daje se potlej ta hrana kuram lahko sproti, ali tudi prihranimo je lahko nekaj za poznejši čas, kedar kure začnó nesti jajca.

Čudo, kako so potlej kure rodovitne. Taka hrana jim vidno dobro zalega, saj še same rade skočijo visoko za kebrov, kedar ga v gledajo. Tem bolje pa še jim služi potlej, kedar ne najdejo več druge hrane iz živalskih snovi. Kmetje poskusite s to hrano!

Sejmovi. Dne 15. junija pri sv. Barbari poleg Konjic, v Celji, v Lembahu, na Planini, v Mozirji in pri sv. Vidu nižje Ptuja. Dne 16. junija v Poličanah. Dne 20. junija v Imenem in v Vitanji.

Dopisi.

Iz Maribora. („Slovensko društvo.“) Pozno, vendar pa je prišlo pri „slov. društvu“ letos do zborovanja. Kar pa še več reče, to zborovanje je bilo v resnici lepo in še precej številno. Razven gospóde v Mariboru videli smo poleg c. kr. okr. komisarja. g. A. vit. Arailza, zastopnike iz veliko drugih okrajev, iz Celja gg. drž. in dež. poslanca M. Vošnjaka, dr. Jos. Srnca, dr. Dečkota; iz Ormoža dr. J. Gršaka, iz Konjic dr. Rudolfa, za tem iz okolice oč. gg. župnika Fr. Schwarzra in kaplana Jos. Kostanjevca iz Kamnice, posestnike Fr. Mlakarja iz Hošnjice, J. Lorbeka, M. Muršeca, Fr. Velebila in veliko drugih zavednih kmetov. Zboru je predsedoval g. dr. Fr. Radaj, ter je v imenu odbora izrekel svoje veselje nad tem, da je tako lepo število vdeleževalcev pri zboru in še posebej, da je prišlo toliko kmetov na zborovanje. Isti gospod je potem poročal o tem, kako je doslej z društvom bilo, ter je izrekel nado, da bode poslej delovanje društva gotovo še vse

bolj veselo, kakor je bilo zadnji dve leti; v le teh nismo bili skorej nič več slišali o „slov. društvu“. Na to je bila volitev novega odbora, najprej predsednika. G. dr. Fr. Radaj je predložil vlč. g. dr. Gregoreca, češ, da je bil on oče „slov. društva“ in zbor je vzprejel ta predlog z velicim veseljem. Volitev ostalih odborikov vršila se je po listkih in se je torej za razbiranje glasov dalje časa potrebovalo. Vsled tega je č. g. dr. Gregorec, drž. poslanec za kmečko skupino na Ptuji, nastopil ter je poročal o delovanji slov. poslancev sploh, posebej pa še o svojem v drž. zboru. Čast g. kanonik ima poljudno besedo na jeziku in v njegovem obširnem govoru ni mu manjkalo priznanja od strani poslušalcev. Pravil pa je, za kaj je letos šlo v drž. zboru in na drobno je v tem razložil, za kaj so poslanci desnice in še posebej slovenski poslanci govorili in torej tudi glasovali, da-si jim je v časih bilo težko to glasovanje. Pri vsem pa, kar so govorili in storili, bilo je njim edino na tem, da bi pripomogli slov. ljudstvu do njegovih pravic, ob enem pa obvarovali veljavo in čast celega cesarstva. Le to bodo storili tudi zanaprej, vskliknil je na zadnje g. drž. poslanec, in slov. društvo naj bi jih podpiralo! Živahno je bilo odobravanje teh besed g. poslanca in „slov. društvo“ je njemu to tudi v dejanji pokazalo, kajti g. predsednik se mu je za njegove besede očitno zahvalil. Sedaj nastopi g. dr. Dečko ter naznaní izid volitve odbora. V le-tem so gg.: dr. Fr. Radaj, dr. J. Mlakar, J. Rapoc, P. Šunko, A. Divjak, vsi iz Maribora; dr. J. Srnec, M. Vošnjak, dr. Dečko, dr. Rudolf in Fr. Mlakar iz drugih krajev. Gg. dr. B. Glančnik, dr. Ferk in A. Velebil so namestniki. V točki vzporeda: predlogi je gosp. M. Vošnjak navedel željo Ptujskih Slovencev, naj bi „Slov. Gospodar“ za nižjo ceno izhajal, češ, da bi bilo treba, da pride v roke vsakega slov. gospodarja. Ali če to tudi vsi želimo, reči se mora, da „Slov. Gosp.“ ne more biti za nižjo ceno, kajti on stane „tisk. društvo“ več, kakor znese navadna naročnina, c. kr. kolek in priloge pač vzamó veliko denarja — Za tem je stavil g. M. Muršec, posestnik v Cirknici, razna vprašanja do gg. drž. in dež. poslancev in dali so mu odgovor na nje gg.: M. Vošnjak, dr. J. Srnec, dr. Gregorec, vsi z veseljem in na zadovoljenje njegovo in drugih kmečkih poslušalcev. Predsednik g. dr. Fr. Radaj sklene na to zborovanje, želeč, da dela „slov. društvo“ zanaprej veselo za blagor cesarstva in naše ožje, slov. domovine. Poročevalcu tega ostane pa lep spomin na to zborovanje in upa, da tudi drugim, ki so bili prišli na nj. Veselo tedaj nadaljevanje!

Iz Gradca. (Zahvala) Na binkoštni ponedeljek napravilo je dijaško društvo „Triglavl“ iz nemškega Gradca izlet na zelene bre-

gove naše Drave med svoje ljudi v Št. Lovrenc. Izlet izvršil se je jako lepo in spominjali se ga bomo vsi še dolgo, dolgo. Čutimo se torej dolžne na tem mestu izreči javno zahvalo vsem onim, ki so pripomogli k temu lepemu vspehu. Čitalnica Mariborska odprla nam je vrata na stežaj in pogostila nas je Slovane iz Gradca prav po slovansko. Na prvem mestu njej hvala, kajti v njenih gostoljubnih prostorih začela se je slavnost, v njenih prostorih končala se je. Bog jo ohrani v večne in boljše čase! — Čestitim gospem in gospodičnam Mariborskim, ki so nas počastile s svojo navzočnostjo — srčna hvala! Naj bi jih bilo še dosti dosti v Mariboru takih, kot so one! — Ravno tako se zahvaljujemo gospem in gospodičnam Št. Lovrenčankam! — Dijaško društvo „Hrvatska“ nam je poslalo tamburaško godbo in toliko pevcev in gostov, da imajo veliko zaslug pri tem izletu. Slava Hrvatom! — Dalje bodi zahvala dijaškemu društvu Srbov in Čehom in Bolgarom iz Gradca, ki so poslali svojih ljudi na izlet. — Gospodu župniku Kralju, gosp. kaplanu Pajtlerju, gg. učiteljem, posebno g. Francu P. in pa g. županu Lamprehtu smo obvezani za gostoljubnost, s katero so nas sprejeli, in g. gostilničar Novak postregel nam je tako, da bi si ne mogli želeti boljšega. — Zdaj pa še srčna hvala narodnim Št. Lovrenčanom in vrlim okoličanom, ki so obhajali naš prihod kakor kak praznik. Bog jih živi krepke narodnjake! Z Bogom pa na svidenje!

J. Glaser,
t. č. predsednik.

S. Domicelj,
t. č. tajnik.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Besede Nj. veličanstva o vsprejemu delegacij v Budimpešti so nam znamenje, da nam vsaj letos ni treba strahu pred vojsko. Predsednik avstrijski delegaciji je dr. Smolka, ogerski pa grof Tisza, brat ministra Tisza. Skupni stroški države so 139.157.324 gld., za blizu 5 milj. so višji, kakor lani. — Gospodski zbornica drž. zboru na Dunaji je imela v ponedeljek svojo zadnjo sejo za to spomlad in je vzprejela vse načrte, kakor so jih v drž. zboru vzprejeli. Sedaj je torej drž. zbor do jeseni odložen. Gg. poslanci pa tudi gg. ministri si bodo torej za nekaj mesecev lahko oddahnil. — Dež. šolski svet v Gradci pretresuje učni načrt za slov. paralelke na c. kr. gimnazijah v Celji in v Mariboru, če pride kedaj do njih. Naši bralci naj nam jemljejo za zlo, če ostane nemo gledé teh vzporednic neverni. — Na Koroškem so veseli, da bode davek na žgane pijače vsled nove postave znatno višji; nadjajo se, da pride poslej pravo žganje sopet do višje cene, ker bode špirit veliko dražji. — Nemške novine skrbno prežijo na slov. občine, ki na-